

[Hans Toft.]

garanti, der ligger i disse bestemmelser. Desuden må det erkendes, at den nugældende ordning ikke rummer den formelle sikkerhed mod, at den absolutte myndighed, som rettergangschefen i dag har til selvstændigt at træffe afgørelse i tiltale spørgsmål, kan føre til juridisk forkerte eller uhensigtsmæssige afgørelser.

Flertallet i den konservative gruppe finder det derfor ønskeligt, at de juridisk uddannede auditører tillægges et større ansvar, hvilket samtidig medfører, at der på dette vigtige område skabes større lighed med de regler, der gælder i den borgerlige retspleje. Men vi er samtidig af den opfattelse, at en ændring af den militære retsplejelov ikke må føre til en svækkelse af forsvarrets effektivitet. Vi finder det derfor også meget vigtigt, at de kritiske bemærkninger, der er fremsat af de militære chefer, gøres til genstand for en nærmere drøftelse og overvejelse under det kommende udvalgsarbejde. Jeg går ud fra, at de udtalelser, som jeg er bekendt med eksisterer, vil blive stillet til rådighed i dette arbejde.

Jeg betragter det lovforslag, som regeringen her har fremsat, som et oplæg til forhandling. Forslaget bygger i det væsentlige på de tanker, som klimaudvalget har fremsat, men der kunne ikke her opnås enighed om, hvorvidt de gældende rettergangsregler bør bevares eller erstattes med en ordning svarende til det foreliggende lovforslag. Af tidsmæssige grunde har man i klimaudvalget ikke kunnet undersøge muligheden for at etablere en helt tredje løsning, hvorefter afgørelsen af tiltale spørgsmålet bliver et fællesansvar for auditør og rettergangschef. Det konservative folkeparti finder det absolut påkrævet, at også denne mulighed underkastes en nærmere drøftelse under det kommende udvalgsarbejde.

Med hensyn til de arbitrære straffe skal jeg kun sige, at vi kan give vor tilslutning til de ændringer, der foreslås foretaget, men at vi samtidig i overensstemmelse med de tanker, jeg her har givet udtryk for vedrørende påtalemyndigheden, også mener, at der må finde en nærmere drøftelse sted under udvalgsarbejdet vedrørende kompetencen til at ikende disse straffe.

Må jeg til sidst sige, at såvel den militære straffelov som den militære retsplejelov in-

deholder en række bemyndigelser til forsvarsministeren vedrørende forhold, som i dag er indbefattet i lovgivningen. Da der her er tale om ret væsentlige områder, som overlades til administrative bestemmelser, skal jeg opfordre ministeren til over for udvalget at fremlægge de retningslinjer, hvorefter disse administrative bestemmelser fremover tænkes udformet.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige mit partis støtte til et velvilligt og også et grundigt udvalgsarbejde.

Arne Christiansen: Hovedsynspunktet i de to forslag til militær straffelov og til militær retsplejelov er jo klart dette, at lovgivningen også på dette område søges bragt mere i overensstemmelse med udviklingen i den øvrige del af samfundet, hvor der i disse år sker meget på det pædagogiske, ledelsesmæssige og samarbejds mæssige område. Jeg vil gerne generelt sige, at det er en udvikling, som alle kan følge, og som alle vil arbejde efter. Må jeg sige om lovforslagene, at de optræder forenklet og mere overskuelige, hvilket også bør påskønnes.

Det må imidlertid erkendes, som det også er påpeget af andre ordførere, at forskellige hensyn gør sig gældende, som nødvendiggør andre regler inden for forsvaret i fredstid som i krigstid. Jeg kan her tilslutte mig det, den socialdemokratiske ordfører sagde, at det er rimeligt, at både fredstids- og krigstidsforhold behandles i samme lovgivning, fordi overgangen vil være glidende.

Det er afbalanceringen mellem en moderne demokratisk straffelov og retsplejelov og så disse særlige krav i forsvaret, som de lovforslag, vi nu behandler, skulle være udtryk for:

Jeg skal ikke her ved første behandling gå i detaljer, men blot pege på, hvorledes man på en række områder tilnærmer strafarterne det civile livs. Vagt- og kvarterarrest afskaffes og erstattes med hæfte og bøder. Jeg vil gerne sætte et spørgsmålstegn ved, om bøder er eller vil blive populære hos nogen af de implicerede parter i forsvaret. Da hæfte, som svarer til vagtarrest, efter civil retspleje jo ikke kan fastsættes under 7 dage, mens vagtarrest kan idømmes fra 2 dage, ligger der i sig selv her en begrænsning af straffe med frihedsberøvelse. Hertil kommer yderligere, at kvarterarrest normalt ikke kan er-